

Paris 1961

Ei tarvittu muistilappua: valokuva oli säilynyt muiston, joka kääntyi toiselle kielelle, esinekoosteeksi. Tosin pienen testiteoksen kautta. Vaati vain, että Ved Saimi kutui osallistumaan Boogie Woogie näyttelyyn. Täysin epämusikaalisena lupasin miettiä jotain.

Musiikin jättämää jäädä on mieleessäni mm. Leningradin kadulla 1964 soinut O when the Saints... Etsin lisää ja muistin valokuvan, vieläpä visuaalisesti yltävään.

Eräässä vaiheessa Ved kysyi edistymisestä. Kun hän kuuli, että etsin pukkia, kysyi hän ilmeisen huoltaneen, että mitä pukki siellä tekee? Oli siis keuhkattava sopiva nimi teokselle.

Saastamaisen säätiön taidekokoelma
EMMA – Espoon modernin taiteen museo

Valokuvan taikertama muisto pani pukin nousemaan perimetriseen tikkauden hupute ja tarkkaan kuunnellen saattoi kuulla Charlie Parkerin soittavan! Nimi oli keuhkattava, mutta sillä pääsin mukaan.

Pukin teid luottotaxidermistini Pasi Ahopeto.
Ei näitä hultaisemalla tehdä!

Iso suukkoröygy Kiss, 1990, 350x725 cm. Tunun taidemuseo

"Iso suukko" -pressun alku oli WC-pytyyn pohjalla toisinaan kellunut punaisten huulten jälki paperilla! Naisten tapoja...

Mietin sitä ensin valokuvaksi ja sellaista kokellinkin 9x12-sarjaani, joka silloin vielä oli valokuvailmaisen suurin haaste. Tämä ei vastannut haasteeseen, mutta huulet jäivät eri versioina mieleen. Varsinkin kun olivat vaimoni!

Sieltä niitä alkoi tulla, kun olin jo palannut "oikean" taiteen pariin, kuten rohkenin puoli-leikkiläni sanoa.

Oli leikki suudelmilla Gloria Vanderbilt -sarjassa ja lopulta "Iso suukko" -pressulla. Siinä halusin säilyttää huulten aidon painanteen klinisyyden, mutta säilyttää sen esiintymisen ja pressun vastakohtaisuuden.

Miten himoitsinkaan vanhaa pelin kehystä sisären ullakon höylänlastujen seasta! Ei minulla ollut kehykselle mitään erityistä ideaa kun sen lopulta sain. Siinä oli kuitenkin selvästi potentiaalia.

Ensin piti käsitellä tehtä yksi puuttuva kuimapala ja pari takalautaakin puuttui. Niissä käsitoissa alkoi syntyä ideoita miten jatkaa. Eräs valokuva 70-luvulta oli odottanut kuin potilas leikkauksijonossa ja nyt se alkoi asettua kehykseen!

Syntyi epämääräinen muistinpanokin; johonkin avjaisiin saamani ja kuivattamani kukka-asetelman yksi kukka oli myös odottanut käyttöä. Enempää ei tarvittu.

Sain halkaisemastani kukinnosta kaksi "silvettä" ja toisen otin mukaan kehykseen. En muista missä vaiheessa pieni muistilappu syntyi, mutta sitä ei enää tarvittu. Toos kehittyi omalla voimallaan.

Syntyi muistutus vuosistani valokuvauksen parissa ja mukaan pääsivät monet tarpeettomiksi jääneet esineet.

Teoksen nimi on William Henry Fox-Talbotin (1800-1877) kirjan nimi. Siinä hän julkaisi (1844) kokeimänsä valokuvauksen menetelmän.

Pencil of Nature, 2019
h=91x55 cm
Tfö Foundation